

Lia Hector, galeriehoudster
www.galerie-t.nl

Marjan Smit
www.marjansmit.nl

PER TOEVAL ZEEUWSE KUNST

Marjan Smit

In deze KUNSTSPOT richt galeriehoudster Lia Hector het spotlicht op de kunstenaress Marjan Smit. Marjan Smit (Amersfoort, 1958) studeerde in 1984 af aan de kunstacademie Artibus in Utrecht en is vanaf dat moment werkzaam als zelfstandig kunstenaar. Ze maakt voornamelijk grafiek (droge naald etsen) en sinds een aantal jaren giet ze ook glasobjecten.

Inspiratiebronnen voor haar werk in een zeer herkenbare beeldtaal vindt zij in oude havenkades met stoere hijskranen, imposant zeeschepen, een roestig scheepserkshof, de skyline van moderne industriële installaties, een kraker, een silo, etc. Al dat wordt door haar waargenomen vanaf het water samen met

haar man Will, varend over ook de Zeeuwse stromen. Hieronder volgt het door Will opgetekend relaas hoe daardoor op Zeeland geïnspireerde kunst kan ontstaan.

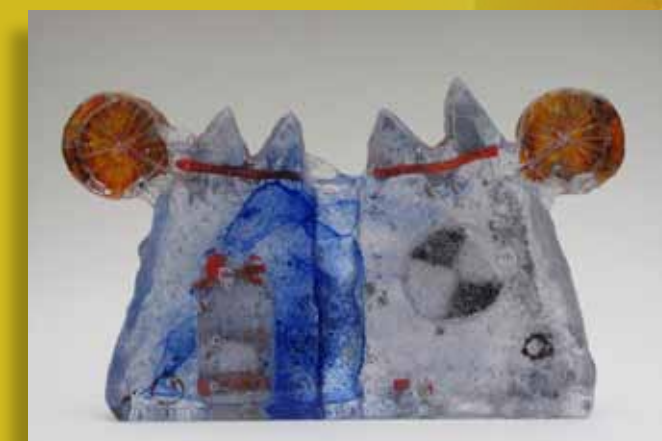
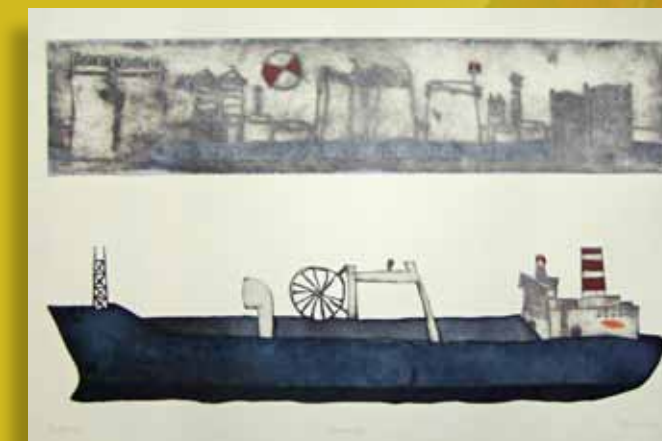
PER TOEVAL ZEEUWSE KUNST

Een jaar geleden besloten Marjan en Will de Westerschelde over te steken, naar het Kanaal van Sas van Gent naar Terneuzen om via Gent naar Parijs te varen. Alle voorbereidingen verliepen naar wens, behalve dan de traditioneel lange wachttijden voor de bruggen van Middelburg naar Vlissingen. Rekening houden met opkomend water natuurlijk: de bescheiden motor van de 'Geertruida' dateert uit 1964 en dan moet je niet urenlang op volle kracht tegen de stroom in varen. Op weg naar de sluis die je vanuit het kleine Vlissingse water ineens de immense Westerschelde op doet spoelen. Geen wachttijden bij de sluis dit keer, iets te vroeg vertrokken, iets meer wind dan verwacht, nog geen stroom mee en dus windkracht 4 tot 5 het land in en de stroom zeewaarts. Kortom: binnen 10 minuten was het raak: de Geertruida met haar knikspant en een diepgang van 80 cm huppelde als een dolle. De bedoeling was om vanuit Vlissingen eerst oostelijk in de richting van Breskens te varen

en dan, heel rustig achter de platen langs, evenwijdig aan de kust, naar Terneuzen. Niet te doen: Marjan was in de kajuit en kon niet meer naar buiten. Reisgenoot, echtgenoot en werkplaatsassistent Will stuurde buiten op het achterdek en kon niet meer naar binnen. Binnen had Marjan haar handen vol aan het schuivende meubilair en rondvliegende keukenkastjesinhoud. De koers moest snel verlegd worden. Teruggaan was geen optie meer. Dus werd de grote route gevolgd die ook de zeeschepen volgen. Niet aan te bevelen voor de pleziervaart, maar wanneer je uiterst rechts, zelfs net buiten de boeien vaart, is het wel te doen. (op het fietspad blijven heet dat...) De omstandigheden werden wat beter maar niet comfortabel. De grijze kustlijn van Terneuzen was al uren zichtbaar maar bleef veel te lang weg... Marjan maakte later haar prent De Westerschelde: (droge naald ets, 80 x 100 cm): een impressie van een grote, zeewaardige pijpenlegger met op de achtergrond, heel ver op de achtergrond in grijze tinten de begeerde kustlijn van Zeeuws Vlaanderen. Zo ontstaat dan Zeeuwse kunst van een niet-Zeeuwse kunstenaar.

Marjan Smit

Het ontstaan van Zeeuwse kunst door een niet-Zeeuwse kunstenaar.

De techniek

DE TECHNIEK

Marjan Smit drukt de etsen in haar atelier in Eindhoven, terwijl het glas wordt gegoten in het glasatelier van Tetterode in Amsterdam. De beeldtaal is in beide kunstvormen vergelijkbaar en zeer herkenbaar. De afbeeldingen van de etsen worden met een scherpe pen in een metalen plaat gekerfd zonder zuren. In drie verschillende drukgangen worden vervolgens meerdere kleuren door de metalen plaat aan het vochtige papier afgegeven. In 2007 won Marjan Smit de BAS Grafiekprijs. De glasobjecten zijn allemaal unica: nadat het vloeibare glas met een temperatuur van 1240 graden Celsius in de zandmal is gegoten, wordt het object uitgegraven en wordt de mal vernietigd. De inlays bestaan uit koper of messing. De kleurstoffen zijn meestal pigmenten van glaspoeder.

www.marjansmit.nl